Publiczne Przedszkole nr 2

przy Zespole Szkolno - Przedszkolnym nr 3

w Nowym Dworze Mazowieckim

„KRASNAL"

GAZETKA DLA DZIECI I RODZICÓW

NR 3 2021 /2022

LISTOPAD

KĄCIK RODZICA - opowiedz dziecku o Polsce

Listopad to pora jesieni, ale także polskiego święta narodowego. To właśnie 11 listopada mamy okazję do opowiadania dzieciom o historii ich kraju. Warto rozpocząć rozmowę o tym, czym jest niepodległość, jak należy szanować flagę, godło, Prezydenta Polski, a także polskich bohaterów, którzy przyczynili się do tego, że nasz kraj istnieje.
Najlepiej przekazywać dzieciom te wiadomości za pomocą własnego przykładu, czyli razem z dzieckiem odwiedzać miejsca pamięci narodowej, zakupić flagę, a potem ją powiesić na domu w święto.
Dobrym pomysłem jest uczestniczenie w obchodach 11 listopada – mimo jesieni naprawdę warto i będzie to wspaniała przygoda dla naszych dzieci. W wielu miastach tego dnia są organizowane uroczyste parady wojskowe czy inscenizacje wydarzeń z 1918 roku. Można też po prostu złożyć kwiaty pod pomnikiem J. Piłsudskiego czy innych polskich bohaterów. Odbywa się w tym czasie też masa koncertów.
Święto to też dobra okazja do spotkania z rodziną i wspólnego odpoczynku w tym uroczystym dniu. Wieczorem warto włączyć radio lub program TV, gdzie na pewno będzie można posłuchać piosenek patriotycznych z okresu I wojny światowej.
Przygotujmy się duchowo i merytorycznie do przeżywania święta 11 listopada i do tego, byśmy mogli odpowiedzieć naszym dzieciom na ważne pytania.

KRÓTKO – HISTORIA DLA DZIECI

Ponad 200 lat temu nasz kraj wzięły sobie sąsiednie kraje (Rosja, Prusy i Austria) – podzieliły Polskę między siebie i zniknęła ona z mapy – jako państwo przestała wtedy istnieć na 123 lata. Stało się tak, bo Polska wtedy była osłabiona wojnami i najazdami, a sąsiadów miała silnych i coraz większe wpływy w Polsce miała Rosja (starszym dzieciom można opowiedzieć o ostatnim królu Polski i o Carycy Katarzynie).
Jednak przez ten czas rozbiorów na terenach polskich nadal mieszkali Polacy. Mieli bardzo trudno, bo nie mogli sami decydować o swoim losie, nie uczyli się w szkołach polskiego i kazano im mówić w innych językach. Nie mieli też swojego króla ani prezydenta. Polacy bardzo chcieli mówić po polsku, obchodzić polskie święta i nadal mieć swój kraj.
11 listopada 1918 r. Niemcy przegrały I wojnę światową, a Marszałek Józef Piłsudski został dowódcą Wojsk Polskich i odtąd wraz z dzielnymi żołnierzami polskimi walczył o Polskę i odbudowanie polskości. Dlatego dziś oddajemy cześć Marszałkowi Józefowi Piłsudskiemu i cieszymy się, że mamy nadal swój język, swoją flagę i tożsamość.
Wiemy, że nasz kraj ma ponad tysiąc lat i że mamy bogatą tradycję i historię. Wiemy też, że wielu polskich rycerzy, żołnierzy i innych bohaterów poświęciło swoje życie, by uratować kraj w czasie wojen, gdy atakowały Polskę inne kraje.
Teraz cieszymy się, że możemy żyć w wolnym, swoim kraju i że mamy pokój, możemy spokojnie się uczyć, pracować i sami o sobie decydować wybierając władze w wyborach i mogąc mówić i pisać po polsku. Aby przetrwał nasz naród, musimy wiedzieć o tym wszystkim, szanować naszą historię i tradycję oraz kiedyś przekazać tę wiedzę swoim dzieciom, a te dzieci – swoim dzieciom….
Niech żyje Polska!

Czym jest patriotyzm i dlaczego rodzina, środowisko lokalne, ojczyzna powinny być ważną wartością?

PATRIOTYZM TO: postawa szacunku, umiłowania i oddania własnej ojczyźnie. (…) Charakteryzuje się też przedkładaniem celów ważnych dla ojczyzny nad osobiste, (…). Patriotyzm to również umiłowanie i pielęgnowanie narodowej tradycji, kultury czy języka. Patriotyzm oparty jest na poczuciu więzi społecznej, wspólnoty kulturowej oraz solidarności z własnym narodem i społecznością rodziną.

Może nam się wydawać, że dzieci w przedszkolu są jeszcze za małe na takie zagadnienia. W rodzinnych domach również nieczęsto rozmawia się z dziećmi o takich WAŻNYCH sprawach i POWAŻNYCH tematach.
Jednak mimo wielu wątpliwości zainteresowanie dzieci postawami patriotycznymi, sprawami ojczyzny i polskimi tradycjami powinno rozpocząć się jak najwcześniej. Jest to bowiem ważna wiedza w życiu każdego Polaka, bez względu na wiek.
W podstawie programowej wychowania przedszkolnego można wyczytać, że naczelnym celem wychowania przedszkolnego jest dbanie o wszechstronny rozwój dziecka oraz o kształtowanie jego osobowości, między innymi poprzez zajęcia z edukacji patriotycznej. Są one bardzo istotne w kształtowaniu jego światopoglądu i tożsamości.
W przedszkolu te wartości są kształtowane w toku codziennych zabaw, zajęć, spacerów, wycieczek, spotkań z członkami rodziny, współpracę z lokalnymi instytucjami.

Jakie zatem elementy edukacji patriotycznej powinny się pojawić u dzieci w wieku przedszkolnym?
– wiedza na temat własnej rodziny jej korzeni, tradycji rodzinnych, – poszanowania osób starszych, dziadków,
– wiedza na temat lokalnego środowiska bliskiego dziecku – przedszkole, osiedle, miasto, region w którym mieszka,
– wiedza na temat historii własnej ojczyzny, znajomość jej symboli narodowych, oraz budzenie miłości i przywiązania do niej,
– uczenie dziecka dobrego mówienia o swojej rodzinie, przedszkolu, mieście, ojczyźnie, Polakach,
Aby u dzieci wykształciły się te postawy trzeba zaszczepić je już od najmłodszych lat, kiedy u człowieka występuje największa wrażliwość emocjonalna. Przedszkole może kształtować te wartości w umyśle dziecka w sposób świadomy i pożądany, tak, aby już jako dorosły człowiek dziecko wiedziało, czym jest tożsamość narodowa, przywiązanie do kraju ojczystego oraz zainteresowanie ludźmi, którzy w nim żyją.
W wychowaniu patriotycznym chodzi głównie o to, aby kształtować postawy emocjonalnego przywiązania do rodziny, lokalnej społeczności i kraju oraz o rozwijanie pozytywnych zachowań społecznych.

W jaki sposób rodzice mogą wzmacniać ten proces kształtowania patriotycznych postaw u dzieci?
– rozmawiać z dziećmi o rodzinnych korzeniach np. podczas wspólnego oglądania rodzinnych fotografii, dzięki wykonywaniu drzewa genealogicznego swojej rodziny, ucząc się swojego nazwiska, adresu zamieszkania czy nazwy przedszkola,
– kultywować z dziećmi tradycje rodzinne, regionalne np. poprzez angażowanie ich do wspólnego przygotowywania potraw, przetworów, pieczenia pierniczków, ciast, przygotowywania dekoracji z okazji różnych świąt,
– zaznajamiać z zabytkami, charakterystycznymi budynkami, elementami własnego miasta,

najbliższej okolicy np. poprzez udział w różnych lokalnych imprezach, jarmarkach, uroczystościach, –
– odwiedzanie skansenów, zabytków, muzeów itp. lub też zwyczajne spacery czy wycieczki po najbliższej okolicy i miejscowościach połączone z różnymi ciekawostkami.
– zapoznawać z historią swojego kraju poprzez czytanie, opowiadanie dzieciom legend, wspólne śpiewanie pieśni i piosenek patriotycznych.
– budzić szacunek do Polski i symboli narodowych (godło, flaga, hymn Polski) poprzez wywieszanie flagi z okazji narodowych świąt, udział w różnych wydarzeniach narodowych, np. mecze piłkarskie, kibicowanie polskim sportowcom, odczuwanie dumy z sukcesów Polaków, kupowanie polskich produktów

-

POCZYTAJMY RAZEM

„Co to jest Polska" - Czesław Janczarski

- Co to jest Polska? -
Spytał Jaś w przedszkolu.
Polska- to wieś i las,
i zboże w polu,
i szosa, którą pędzi
do miasta autobus,
i samolot, co leci
wysoko, na tobą.
Polska- to miasto,
strumień i rzeka,
i komin fabryczny,
co dymi z daleka,

a nawet obłoki,
gdy nad nami mkną.
Polska to jest także twój rodzinny dom.
A przedszkole?
Tak- i przedszkole,
i róża w ogrodzie
i książka na stole.

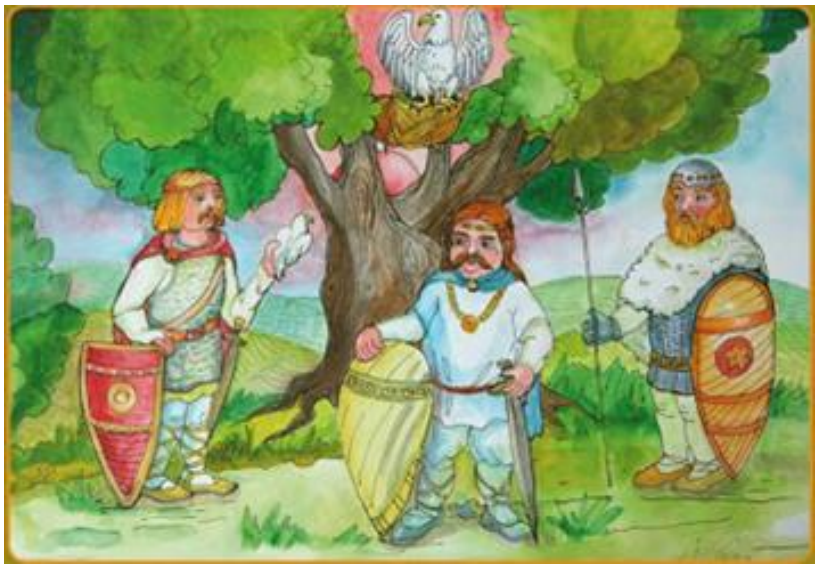

„Podanie o Lechu"

Oprac. E. Wygonik

Dawno temu, tak dawno, że nikt dokładnie już nie wie, kiedy się to zdarzyło, trzech braci – Lech, Czech i Rus – postanowiło, że każdy z nich założy sobie państwo. Pożegnali się więc serdecznie i rozeszli w trzy strony świata. Lech podążył na północ. Zarówno on, jaki i jego bracia, chcieli aby miejsca, w których założą swe siedziby, były dobrze położone, miały żyzną ziemię, lasy pełne zwierzyny, wody pełne ryb.

Lech długo wędrował w poszukiwaniu takiego miejsca. Mijał dzikie puszcze, przedzierał się przez gąszcze, pokonywał strumienie, stawy i bagna. Był już dosyć zmęczony, kiedy nagle ujrzał to, czego szukał – miejsce, do którego dotarł, zachwyciło go od razu: wszystko było takie jak sobie wymarzył. Była to równina nad rzeką Wartą. Postanowił, że tu właśnie powstanie jego państwo.

Kiedy zabrano się do budowy grodu, znaleziono gniazdo białych orłów. Lech uznał to za dobry znak i obrał sobie tego ptaka za godło wojenne, które później stało się też godłem Lechowego państwa; gród, który wtedy powstał nazwano Gnieznem.

Polskie Symbole Narodowe

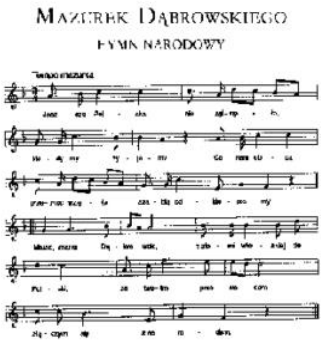

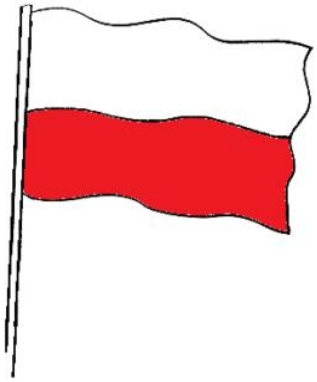

Hymn Polski

Mazurek Dąbrowskiego

1
Jeszcze Polska nie zginęła,
Kiedy my żyjemy.
Co nam obca przemoc wzięła,
Szablą odbierzemy.
Marsz, marsz, Dąbrowski,
Z ziemi włoskiej do Polski.
Za twoim przewodem
Złączym się z narodem.

2
Przejdziem Wisłę, przejdziem Wartę,
Będziem Polakami.
Dał nam przykład Bonaparte,
Jak zwyciężać mamy.
Marsz, marsz, Dąbrowski...

3
Jak Czarniecki do Poznania
Po szwedzkim zaborze,
Dla ojczyzny ratowania
Wrócim się przez morze.
Marsz, marsz, Dąbrowski...

4
Już tam ojciec do swej Basi
Mówi zapłakany –
Słuchaj jeno, pono nasi
Biją w tarabany.
Marsz, marsz, Dąbrowski..

Ciocia Kinga

KĄCIK PRZEDSZKOLAKA

Wyklej obrazki plasteliną w odpowiednim kolorze.

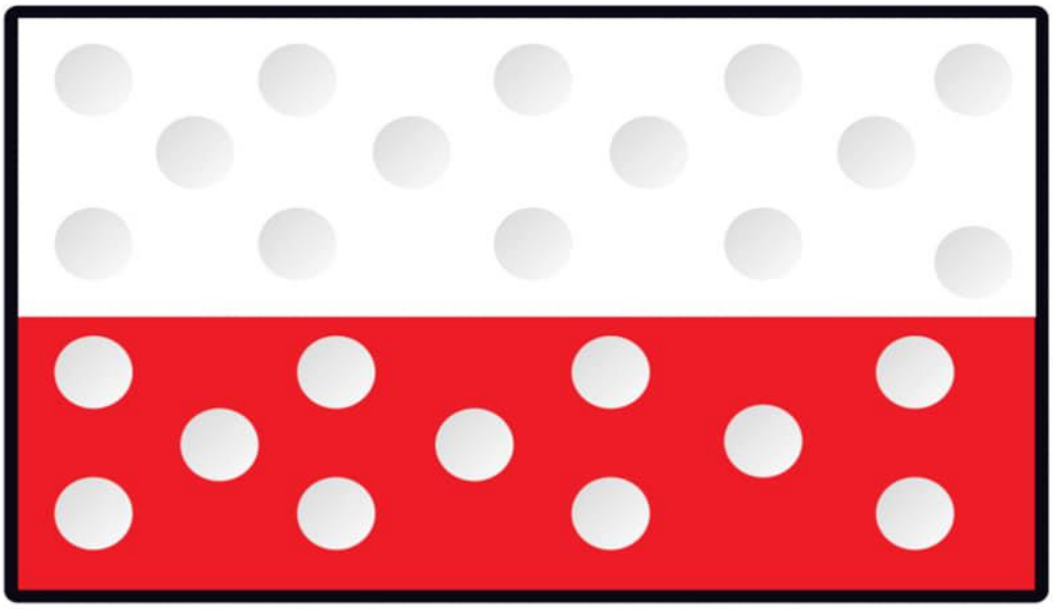

Wyklej obrazki plasteliną w odpowiednim kolorze.

Pomaluj: – żółty – czerwony – czarny

JESIENNE ZABAWY

Jesienny portret całej rodziny

Atutem tej zabawy jest wspólny spacer, w trakcie którego szukamy skarbów jesieni – różnokolorowych liści. Przydadzą nam się do wykonania portretu. W domu zbieramy się całą rodzinką i przystępujemy do dzieła.

Potrzebne będą:
– liście – im ciekawsze i bardziej kolorowe tym lepiej,
-plastelina
-klej
…dalej zabawa powinna być dostosowana do naszych rodzin tzn. za pomocą wyżej wymienionych elementów tworzymy poszczególnych członków rodziny.

W każdym rzędzie jest jeden obrazek, który nie pasuje do pozostałych. Znajdź go i wykreśl.

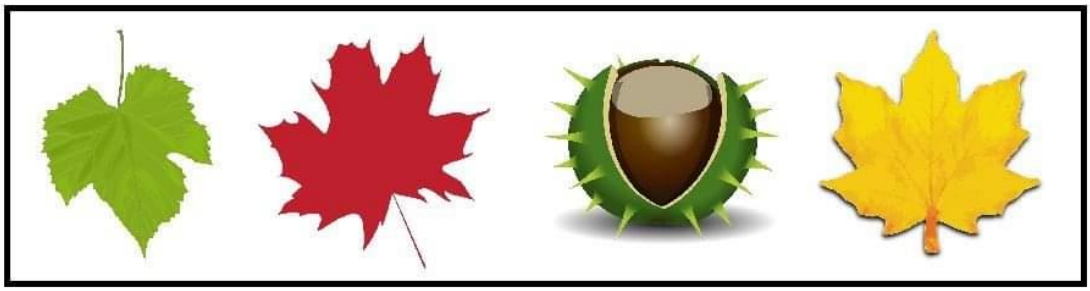

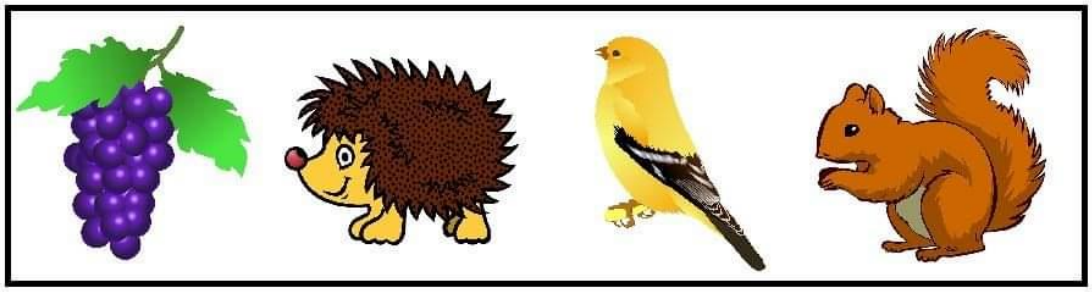

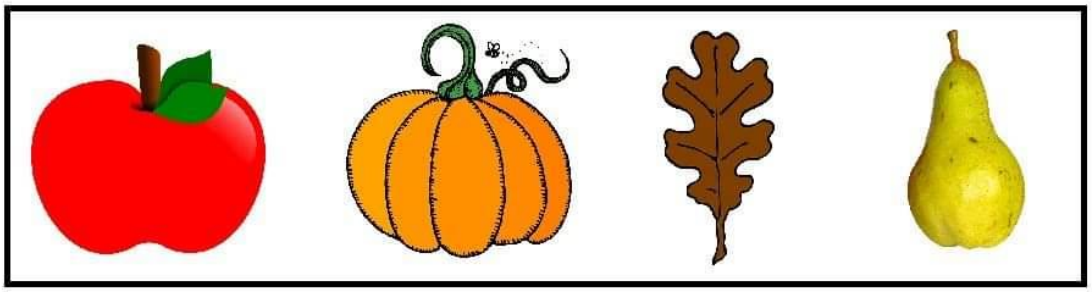

www.akademianiemanudka.pl

Połącz kropki. Rysuj parasol po śladach i ozdób go. Dorysuj deszcz i pokoloruj obrazek.

Światowy Dzień Pluszowego Misia

Miękki, puchaty i taki z łatką. 25 listopada swoje święto obchodzi najmilsza zabawka, najlepszy przyjaciel dzieci i niezastąpiona przytulanka przy zasypianiu – Pluszowy Miś. Mimo coraz nowocześniejszych i coraz bardziej atrakcyjnych zabawek, moda na misie nie przemija, bo „czy to jutro, czy to dziś, wszystkim jest potrzebny Miś!”

Garść misiowych faktów

Światowy Dzień Pluszowego Misia ustanowiono dokładnie w setną rocznicę powstania maskotki – w 2002 roku. Wszystko zaczęło się jednak dużo wcześniej.

W 1902 roku prezydent Stanów Zjednoczonych Teodor Roosvelt, wybrał się na polowanie. Po kilku godzinach bezskutecznych łowów, jeden z towarzyszy prezydenta postrzelił małego niedźwiadka i zaprowadził go do Roosvelta. Prezydent ujrzawszy przerażone zwierzątko, kazał je natychmiast uwolnić. Jeden ze świadków tego zdarzenia uwiecznił historię niedźwiadka na rysunku w waszyngtońskiej gazecie, którą czytał producent zabawek… Od tego momentu zaczęto wykorzystywać zdrobniałe imię prezydenta i sprzedawać maskotki pod nazwą Teddy Bear, która dziś w języku angielskim jest określeniem wszystkich pluszowych misiów.
To historia, a jak jest dzisiaj?

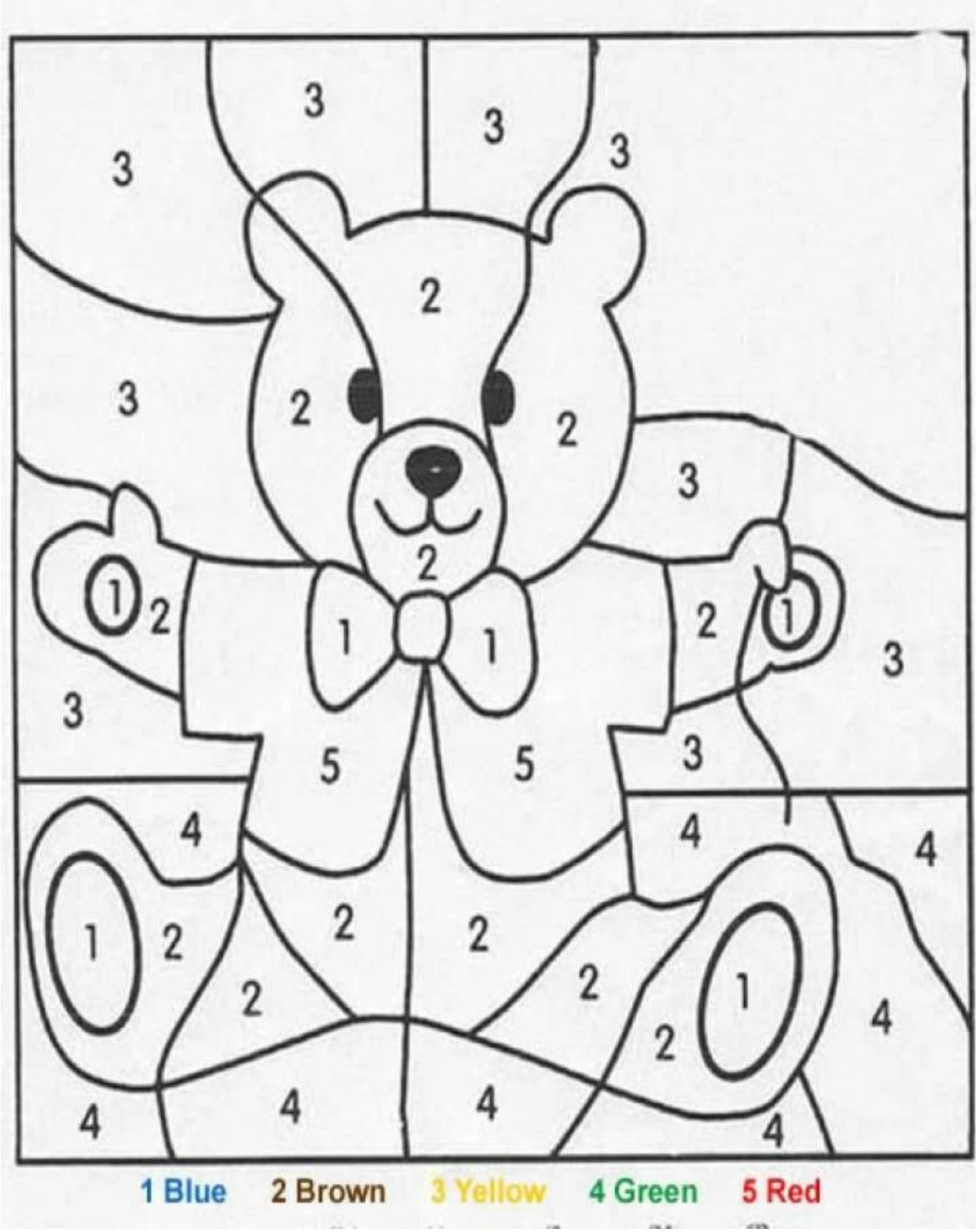
1 Blue
2 Brown
3 Yellow
4 Green
5 Red

RYSUJ PO ŚLADZIE

Połącz te same miśki. Ile jest par?

Z przedszkolnego Menu- pyszności dla naszych Krasnali

Kluseczki dyniowe

Lista składników:

- 400 g upieczonej dyni (ok 1 i 1/3 szklanki, u mnie dynia nelson, nada się także hokkaido lub inna o suchym i zwartym miąższu)
- 1 jajko
- 150 g maki (ok 1 szklanki) + mąka do podsypania
- 1 łyżka mąki ziemniaczanej
- 1/3 łyżeczki ziół prowansalskich
- sól himalajska (pomiń w porcji dla dzieci)
- 1 łyżka masła lub innego tłuszczu (np. oliwy lub oleju z pestek dyni)

Sposób przygotowania:

- Dynię kroję na małe kawałki, pozbawiam pestek i układam na blaszce wyłożonej papierem do pieczenia. Wstawiam do piekarnika nagrzanego do 180 stopni i piekę aż dynia zrobi się miękka (ok 40 minut). Odmierzamy odpowiedni kawałek i blendujemy na mus.
- W dużym garnku nastawiam wodę do gotowania. Na patelni rozpuszczam masło.
- Do musu dyniowego dosypuję mąkę pszenną i ziemniaczaną oraz zioła. Wbijam jajko. Mieszam ciasto za pomocą łyżki do momentu połączenia się składników. Masa będzie bardzo miękka i klejąca.
- Stolnicę obficie posypuję mąką pszenną. Wykładam na nią porcję ciasta i delikatnie formuję długi wałek, który lekko spłaszczam. Nożem kroję ciasto na kawałki.

- Do gotującej się wody dosypuję odrobinę soli, a następnie wrzucam kluski. Gotuję ok 2-3 minuty od momentu wypłynięcia klusek na powierzchnię. Gotuję partiami – maksymalnie 10 sztuk na raz. Jeżeli chcesz podać kluski dziecku poniżej roku to pierwszą porcję zrób bez dodatku soli.
- Gotowe kluski przekładam na sitko i płuczę pod bieżącą wodą. Następnie umieszczam je w misce i polewam odrobiną rozpuszczonego masła.

KĄCIK SPECJALISTY

Grafmotoryka, czyli… o umiejętności i przygotowaniu do pisania

Zanim dziecko zacznie pisać, musi zdobyć naprawdę wiele umiejętności. Ważna jest koordynacja całego ciała, precyzja ruchów oraz koordynacja wzrokowo-ruchowa. Ćwiczenia manualne oraz graficzne, które ułatwią dziecku w przyszłości proces nauki pisania, wykonujemy ze wszystkimi dziećmi – tymi, które rozwijają się w normie, a także tymi, które wykazują różnego rodzaju zaburzenia – ryzyko dysleksji, zaburzenia integracji sensorycznej, zaburzenia manualne lub zaburzenia w zakresie napięcia mięśniowego.

Od biegania do pisania

Może umknęło to Twojej uwadze, a może wcale nie jest to takie oczywiste, ale żeby umiejętność pisania przebiegała poprawnie, dobrze i harmonijnie rozwijać musi się motoryka duża.

Motoryka duża to aktywność całego ciała – czyli ogólna sprawność fizyczna człowieka i jego zdolność do wykonywania wszelkich działalności związanych z ruchem. Duża motoryka to tak zwany duży ruch. Fajnymi ćwiczeniami usprawniającymi motorykę dużą są: jazda na rowerze, bieganie, skakanie, skakanie na skakance, turlanie się, jazda na rolkach, na hulajnodze, wspinanie się. Duża motoryka wpływa pozytywnie na rozwój koordynacji ruchowej oraz uczy prawidłowej postawy ciała. Dziecko staje się śmielsze, pewniejsze siebie i bardziej samodzielne. Poza tym, ruch pogłębia oddech i pobudza całe ciało do jeszcze większej aktywności fizycznej. Jeśli więc rozwój motoryki przebiega bez zakłóceń, jest doskonałą podstawą do nauki pisania i czytania, koncentracji, orientacji przestrzennej, koordynacji wzrokowo-ruchowej. Motoryka nie jest nam dana – musimy ją wykształcać poprzez nieustanny, swobodny ruch i działania sterowane, dzięki którym poprawia się sprawność ruchowa.

Dzisiaj zdecydowanie za dużo czasu dzieci spędzają przed telewizorem, komputerem, z tabletem – czyli na siedząco. Coraz częściej diagnozuje się także u dzieci zaburzenia motoryczne. Co powinno zwrócić Twoją uwagę i kiedy powinieneś zaczerpnąć porady specjalisty? Gdy zauważasz, że dziecko rozwija się nieprawidłowo do swojego wieku, jego ruchy są niezgrabne, wypuszcza przedmioty z rąk, idąc potyka się, czynności takie jak np. ubieranie się sprawiają mu trudność, kłopoty sprawia maluchowi także rzucanie, łapanie, skakanie. Oczywiście każde dziecko rozwija się w swoim indywidualnym tempie, warto jednak obserwować jego rozwój, a na pewno proponować różne aktywności fizyczne. Możesz zapewnić dziecku jak najwięcej możliwości swobodnej ekspresji ruchowej. Pamiętaj, że czas wiosny, lata, wakacji i pięknej pogody sprzyja temu szczególnie. W co możecie pobawić się razem i co możesz zaproponować maluchowi?

- **chodzenie po torze** – wytycz dziecku ścieżkę np. naklejając na podłogę grubą, papierową taśmę klejącą. Zadaniem dziecka jest przejście po taśmie, tak, żeby z niej nie „zlecieć”.
- **naśladowanie** – naśladując zwierzęta wykorzystuj z dzieckiem ćwiczenia „na czworaka”. Powiedz dziecku, że jest psem, kotem, kurą. Zadaniem dziecka będzie naśladowanie tych zwierząt. Możesz ustawić tor przeszkód, a dziecko będzie omijać je „na czworaka”. Skakanie w pozycji kucznej to też fajne ćwiczenie – poproś dziecko, by było żabką, zajączkiem. Poproś malucha, by naśladował latanie, pływanie, jazdę na rowerze (leżąc na podłodze na plecach), skakał jak pajacyki, pokazywał rękoma jak rośnie balon, skakał na jednej nodze, skakał na skakance (udawał, że skacze na skakance), pokazywał jak kopie dół, przenosi coś ciężkiego z jednej strony pokoju na drugą.
- **rzucanie do celu** – dziecko będzie rzucać do wskazanego przez Ciebie celu – pudełka, kosza, torby – kolorowe piłeczki. W tej zabawie warto uwzględnić kolory. Możecie później policzyć piłeczki.
- **zakładanie skarpet** – to proste ćwiczenie, które w każdej chwili możesz zaproponować dziecku. Tylko mu nie pomagaj!
- **taniec z balonem** – przygotuj nadmuchane balony w różnych kolorach. Włącz muzykę. Dziecko będzie tańczyć z Tobą w taki sposób, żeby balon nie upadł na podłogę. Przytrzymujcie balon brzuchami, kolanami lub plecami.
- **rzucanie piłką** – rzucajcie do siebie piłką. Wytłumacz dziecku, że gra polega na tym, że jeśli wypowiesz słowo, (na które wcześniej się umówicie), nie może złapać piłki.
- **rysowanie w powietrzu ręką lub nogą** – mów dziecku, co chcesz, żeby narysowało w powietrzu – słońce, piłkę, kształty. Nazywaj poszczególne przedmioty. Zadaniem dziecka jest narysowanie tego, co usłyszy.
- **zbijanie butelek i zadania** – poustawiaj w pokoju/ogrodzie butelki (kręgle). Daj dziecku niewielką piłeczkę. Zadaniem dziecka będzie „zbicie” butelek/kręgli. Dodatkowo możesz je ponumerować. Każda liczba powinna odpowiadać konkretnemu zadaniu, które wykona dziecko po zbiciu swojego kręgla. Zadania przygotuj sobie wcześniej.
- **klasy** – użyj grubej, papierowej taśmy klejącej. Na podłodze wyklej klasy (czyli grzybka). Jeśli jesteście na dworze, możesz narysować grzybka kredą. Zadaniem dziecka będzie skakanie po grzybku według wcześniej ustalonych zasad.
- **poszukiwanie ukrytych skarbów** – porozmieszczaj w domu lub na dworze różne przedmioty. Postaraj się, aby dziecko musiało się troszkę „naszukać”. Zachęć malucha, aby chodził po domu/po dworze, zaglądał pod stoły, pod krzesła i poszukiwał przedmiotów, o które zapytasz lub szukał pod drzewami czy pod ławkami w parku.

Pamiętaj Rodzicu!

Jeśli chodzi o motorykę dużą, zawsze świetnie sprawdzi się każdy plac zabaw i dowolny ruch na świeżym powietrzu stymulowany naturalnym środowiskiem.

Oko, rączki i paluszki

Dziecko, które nie ma problemów z dużą motoryką, raczej bardzo dobrze poradzi sobie z motoryką małą**. Mała motoryka** to sprawność ruchowa dziecięcej dłoni i paluszków. Bardzo ważna przy manipulowaniu, budowaniu, kolorowaniu, malowaniu, a w końcu przy pisaniu. Jeśli sądzisz, że dziecko po prostu siada, bierze ołówek do rączki i… pisze lub za pierwszym razem chwyta nożyczki i... wycina – jesteś w dużym błędzie. Rysowanie szlaczków i pisanie powinno być poprzedzone długim okresem przygotowania rączki do pisania właśnie. Małą motorykę z powodzeniem możesz ćwiczyć z przedszkolakiem w domu i to w każdej niemal chwili, przy wykonywaniu codziennych czynności. Do wykorzystania zawsze, wszędzie i dla każdego:

- **wieża z klocków** – rozsyp klocki. Zadaniem Twoim i dziecka będzie wybudowanie jak najwyższej wieży. Po skończeniu zabawy dziecko liczy klocki – powinno być ich najpierw 10. Dziecko może też nazywać kolory. Dlaczego klocków ma być akurat 10? Ponieważ jest to pośrednie wprowadzenie przedszkolaka w system dziesiętny.
- **makaron** – daj dziecku garść makaronu (najlepiej rurki) oraz sznurek. Zadaniem dziecka będzie nawlec makaron na sznurek – i piękny naszyjnik gotowy. Wcześniej możecie pomalować makaron różnokolorowymi farbami.
- **kuleczki z plasteliny** – daj dziecku mały kawałek plasteliny. Poproś by ulepiło kulki lub dżdżownicę. Możecie wspólnie wykleić jakiś rysunek.
- **gąbki** – przygotuj średniej wielkości gąbkę. Rozłóż folię. Postaw dwie miseczki przed dzieckiem – jedną z wodą, drugą pustą. Zadaniem Twojego dziecka będzie przeniesienie wody z jednej miski do drugiej, ale… przy pomocy gąbki, którą dziecko będzie wyciskać. Pamiętaj, zawsze działacie od lewej do prawej strony. Dlaczego? Ponieważ tak w przyszłości dziecko będzie czytać i pisać – zawsze od lewej do prawej strony.
- **wycinanie** – przygotuj nożyczki i kartki z wyraźnie namalowanymi liniami – prostymi, falowanymi, kanciastymi. W zależności od możliwości dziecka zaproponuj mu odpowiednią wycinankę.
- **zgniatanie** – daj maluchowi dużo kartek papieru (format A4) do rączki. Zadaniem malca jest zagniecenie kartki papieru jedną ręką w małą kulkę. Możesz dać dziecku także plastelinę, ciastolinę, piasek kinetyczny, masę solną. Możecie też ugniatać ciasto.
- **chusteczki** – daj dziecku kwadratową chusteczkę – papierową lub z materiału. Poproś, aby dziecko złożyło chusteczki w jak najmniejszą kosteczkę.
- **spinacze** – przygotuj kolorowe klamerki do prania. Daj garść dziecku. Przygotuj także szklaną lub metalową miskę. Poproś, by malec przypinał kolorowe klamerki na brzegu miski, jedna obok drugiej. Właściwie mógłby też wieszać pranie.
- **magiczne kłódki** – przygotuj zestaw kłódek różnej wielkości, modelu i koloru (10 sztuk) oraz kluczyki do kłódek. Rozłóż kłódki na podłodze. Obok kłódek porozkładaj kluczyki. Poproś dziecko by wybrało sobie jedną kłódkę. Zadaniem każdego dziecka będzie dopasowanie odpowiedniego kluczyka.
- **zakrętki** – możesz przygotować różne butelki plastikowe, słoiczki po kremach lub perfumach i oczywiście zakrętki. Dziecko będzie do buteleczek plastikowych, słoiczków i perfum dopasowywać zakrętki.
- **miseczki i łyżeczki** – przygotuj plastikowe miseczki oraz łyżeczki. Do ćwiczenia możesz użyć różnego rodzaju kaszy, ryżu lub bardzo drobnego makaronu. Przed dzieckiem stawiasz dwie miseczki. Jedna z miseczek (ta po lewej stronie) wypełniona jest kaszą, ryżem itd. Zadaniem dziecka jest przesypanie całości miseczki, która stoi

po lewej stronie do miseczki, która znajduje się przed nim po jego prawej stronie. Zabawę można powtórzyć kilkukrotnie. Kierunek przesypywania jest, jak już wiesz, nieprzypadkowy – dziecko będzie pisać i czytać od lewej do prawej strony.

- **woda i kroplomierz** – przygotuj miseczki i kroplomierze. Miseczki ustawiasz przed dzieckiem. Miseczka po lewej stronie jest napełniona wodą (niezbyt duża ilość). Maluch będzie przenosić kroplomierzem wodę z miseczki po lewej stronie do miseczki po prawej. Przy okazji tej aktywności maluch ćwiczy tak zwany chwyt pęsetkowy – tak będzie trzymać ołówek czy inne narzędzie piśmiennicze, kiedy będzie już pisać.
- **przelewanie wody** – przygotuj butelki plastikowe i mały lejek. Przedszkolak będzie przelewać wodę przez lejek do butelek.
- **pisanie, rysowanie na tacach** – potrzebna będzie duża, plastikowa taca. Zamiast tacy można rozsypać kaszę na dużą kartkę papieru. Zachęć malucha do pisania/rysowania palcami tego o co poprosisz – przedmioty, cyfry, litery.
- **kurtki, bluzy i buty** – do zabawy możesz wykorzystać sweterki i kurtki albo bluzy dziecka pod warunkiem, że są one zapinane na guziki, zamek błyskawiczny lub napy. Dziecko będzie kilka razy zapinać i rozpinać swoją kurtkę/bluzę/sweter. Możesz także poprosić dziecko o rozsznurowanie i zasznurowanie swoich butów lub o zapięcie ich na rzepy.
- **sortowanie** – przygotuj małe przedmioty do sortowania (takie same guziki, gumki, spineczki, muszelki). Daj dziecku miseczki. Zadaniem dziecka będzie posortować pomieszane i porozrzucane na stole lub na podłodze przedmioty.

Lewa czy prawa rączka?

Leworęczność u dziecka nie jest niczym złym i nie wymaga leczenia czy interwencji. Leworęczność u dziecka wynika z silniejszego rozwoju prawej półkuli mózgu, co objawia się nie tylko częstszym używaniem lewej rączki, lecz także lepszym i sprawniejszym funkcjonowaniem całej lewej strony ciała. Jeśli dziecko stanowczo upiera się przy lewej rączce, zostaw mu prawo wyboru i zadbaj jedynie o to, by trzymało przedmioty prawidłowo w rączce lewej. Owszem dziecku leworęcznemu może być trudniej, gdyż wiele przedmiotów stworzono z myślą o osobach praworęcznych. Wiemy natomiast, że przestawianie dziecka „na siłę” na rączkę prawą może doprowadzić do przeciążenia jednej z półkul, czego skutkiem mogą być zaburzenia mowy, koncentracji, pamięci, trudności w czytaniu, pisaniu, a nawet nerwica.

Grafomotoryka

Grafomotoryka to umiejętność rysowania i pisania. Wymaga ona zdolności naśladowania ruchów, wykonywania ruchów sekwencyjnych i precyzyjnych (lewa półkula mózgu), koordynacji wzrokowo-ruchowej, percepcji wzrokowej oraz sprawności manualnej. Sprawność rączek dziecka ma olbrzymi wpływ na poziom graficzny jego prac. Wszelkie ćwiczenia graficzne poprawiają poziom pisma i rysunków. Jakie to będą ćwiczenia? Kolorowanie, rysowanie linii poziomych, pionowych, rysowanie szlaczków, kółek, samodzielne rysowanie figur, rysowanie wzorów geometrycznych, kreślenie linii ciągłej w labiryncie, przez który trzeba przejść, pisanie po śladzie liter, cyfr, wyrazów – aż w końcu pisanie samodzielne. Ćwiczenia grafomotoryczne kształtują u dziecka umiejętność rysowania zgodnie z poleceniami dorosłego. Ponadto, maluch doskonali orientację w schemacie swojego własnego ciała („narysuj kotka po swojej prawej stronie”) i orientację przestrzenną („narysuj słońce w górnym lewym rogu kartki”).

Gdy dziecko ma przed sobą rysunek, chętnie opowie o tym, co widzi. Ćwiczymy więc umiejętność opowiadania i opisywania tego, co zwizualizowane. Wykonując ćwiczenia grafomotoryczne, dziecko ćwiczy prawidłowe posługiwanie się narzędziami piśmienniczymi. Dalej – przy okazji ćwiczeń grafomotorycznych możemy skorygować nieprawidłowe trzymanie ołówka czy kredki, a także możemy starać się skorygować nieprawidłowe nawyki ruchowe, np. nieprawidłowe napięcie mięśniowe. Ponadto zachęcanie dziecka do wykonywania ćwiczeń grafomotorycznych, to stymulowanie jego ogólnego rozwoju, wyrabianie motywacji do nauki oraz świetna okazja do wzbudzania zainteresowania malca.

Na co zwrócić uwagę?

Mniej więcej u dzieci pięcio-sześcioletnich nauczyciele wychowania przedszkolnego, a także rodzice mogą zaobserwować pewne różnice indywidualne. Na pierwszy rzut oka widać, że niektóre rysunki są ubogie, schematyczne, a inne bardzo bogate w szczegóły, starannie pokolorowane. Szlaczki, litery i cyfry mogą być kanciaste i napisane niestarannie. Czasami nie mieszczą się w liniaturze, a czasami są bardzo ładne i odznaczają się dużą precyzją i dokładnością. Te różnice zależą od wielu czynników – ogólnego rozwoju dziecka, doświadczeń w rysowaniu, ogólnej sprawności ruchowej, rozwoju funkcji percepcyjno-motorycznych, ale także od tego, czy maluch nie ma na przykład wady wzroku. Warto pamiętać, że od samego początku powinniśmy wyrabiać u dziecka kierunek pisania od lewej do prawej strony. To ważne. Zwróć uwagę na to, że w przyszłości w tym samym kierunku dziecko będzie nie tylko pisać, ale i czytać. Dziecko uczy się w ten sposób organizować ruch od lewej strony do prawej oraz kontrolować, naśladować i planować ruch ręki, co wymaga dużej ilości ćwiczeń oraz powtórzeń.

Nie przejmuj się bałaganem w Twoim domu! Najważniejsze jest to, że będziecie się świetnie bawić, a umiejętności, które nabędzie dziecko są bezcenne!

https://www.google.com/search?channel=nrow5&client=firefox-b-d&q=obrazek+motoryka+ma%C5%82a

Wszelkie informacje i obrazki zostały zaczerpnięte z różnej literatury i Internetu.

PRZYGOTOWAŁA: JOLANTA OPORSKA